

של משיח, אע"פ שהי' טענה ג"כ עלי' מצד אחר שפירסמה והי' זה פגם קצת בהצניעות, וכנ"ל.

וע"ז (ע) **ובענין** הוה למה יצא מלכות בית דוד דוקא ממואב מרות המואבי, כתב התפארת ציון, על המ"ר פ' נ' י', א"ר יצחק מצאתי דוד עבדי, היכן מצאתי אותו בסדום עכ"ל והיינו שיצא מרות המואבי, ומפרש שלכן אמרה חוה כי שת לי אלקים זרע אחר שאמרה זה על שנסתכלה דאותו זרע שהוא בא ממקום אחר (מאומה אחרת לא מישראל) איוה זה מלך המשיח יהי' ממנה עכ"ל המ"ר פ' כ"ג ז'.

וכתב דהטעם הוא, דמעלת הצדיקים היא **210** לפי ערך גודל התגברות היצה"ר עליו ומטהר לבו לילך בדרך ה' ולכן משיח צדקנו דמעלתו תהי' גדולה על כולם צריך שיהי' בו ג"כ הצד שכנגדו גדול מאוד וכו', וע"כ ההכרח שיתערב בו הרע מאומה אחרת, שהם משוקעים בתאות מאוד שהם קנין עצמי להם, ואעפ"כ יתגבר על כח הרע שבו וכו' וזרע קודש אחרי שנודככו מזמן אברהם דור אחר דור, לא נמצא בהם כח הרע כ"כ כמ"ש רז"ל דזרע אברהם ביישנים רחמנים גומלי חסדים, וכתב עוד דהזכרים שבהם א"א הי' שיצאה להתהפך שוב לטוב, אחרי שא"א להפכו כמו הכושי הזה, הרחיק השי"ת לעמון ומואב עד עולם מעדת ה', על שהוא יודע שא"א להם להתהפך לטוב, ורק בנותיהם ע"י שנתעוררה בהם רוח טהרה בזמן שהיו עם אברהם כנ"ל, ומצא בהם הכח שתוכלנה להפך מדותיהם הרעות לטוב.

וע"ז אמר המדרש היכן מצאתי שיהיו בו שני המעלות א' שימצא בו כח הרע שאין למעלה ממנו (דלכן קראו הכתוב אדמוני לדוד כדפירשו חז"ל דהי' בו כח שופך דמים) ואעפ"כ יהי' אפשר להתהפך לטוב, מצאתי בסדום, שע"י שהיו בנות לוט בסדום וקנו נפשם המדות הרעות של סדום, כדרך כל

האדם שהנהגתו הוא כפי מנהג המקום שיושב שם, ואעפ"כ נצנצה בהם רוח טהרה עד שזינו עם אביהם הי' כונתם לש"ש, עי"כ הי' אפשר לצאת מהם דוד שיהי' בו כח שרשם המדות הרעות והטוב כנ"ל, וע"י שזיכך את עצמו להפך הרע לטוב, עי"כ זכה לכתר המלכות עד עולם שעל ידו יהפוך הקב"ה את כל הרעות שהיו על ישראל לטוב, לרומם קרנינו עד עולם בב"א עכ"ל בקצור קצת.

וע"ז **הנה** יש להוסיף טעם בזה למה בא דוד ומשיח מסדום, דבכדי לתקן הרע ולהפכו לטוב שזהו כל עבודתנו עד ימות המשיח, לזה צריך שיגיע בהרע ולתקנו אח"כ, ולכן מלך המשיח שהוא יתקן כל הרע שבעולם צריך שיהי' לו נגיעה בזה ועי"ז יוכל לתקנו וסדום הי' ראש ועומק הרע, ולכן בני"י בגלותם הם בכל הארצות ובכל מיני הרע שבעולם, ויש להם נגיעה בהרע שמסביבותיהם, והם מתקנים הרע הזה ע"י שנוהגים כנגד הרע הזה עי"ז הם מתקנים הרע הזה ומבטלים אותו, כי א"א לתקן הרע אם אין בו כלל מזה, ואין הדבר תלוי רק משום גדלותו והיינו דביש בו כח הרע ומתגבר עליו, א"כ הוא יותר גדול, ולכן בא מסדום שצריך התגברות יתירה ע"ז הרע, דהא בגמ' ברכות ל"ד נהלקו בזה אם צדיק גמור עדיף או בעל תשובה עדיף, ועי"ש מהרש"א שכתב דבע"ת עדיף היינו שהי' קרוב לפי מחשבתו לעבור עבירה וגבר על יצרו ולא עבר והיינו בעלי תשובה ממחשבתו שחשב לעבור עבירה דודאי בזה שגבר על יצרו ולא עשה העבירה סבר ר' אבהו דיש לו מעלה על הצדיקים גמורים שלא הי' בהן הסתת היצר הרע כלל ולא קרבו לעבירה, ור' יוחנן סבר דאעפ"כ צדיקים גמורים יש להן מעלה יתירה שלא חטאו כלל גם במחשבה, משא"כ זה הקריב לדבר עבירה עבר מיתה במחשבה עכ"ל, וא"כ זהו במחלוקת שנוי' אם צדיק גמור שאין בו רע כלל לדברי ר"י הוא עדיף.

ורק כנ"י בו ו די ש שני כפיית הרע האדם דעי" עוד דרך לו יחידי סגולו שמכוון בא ובקנאת ה' ובמדת הג' ובמדת אכי הוא הופך בקרא ולע. בשני יצרן א' שמתגבו שיצרו תוך לטובה, וכ סימן לשו ע"פ סנהד לש"ש, ול שבה מו לש"ש שו כח הרע ? שהשתמש בטל עצם כל הרע סדום נמי, בהרע לו ואפשר די תמיד עם בטומאה, עצם הר שהי' איש רמי' ממ הי' לש' לשמה, ו הרע זמו שהשתמך התגברות שוהו נג

וצריכין ליוזר מאוד דיצה"ר אומר לו על הכל שזוהו לשם מצוה.

ולכן יצא משיח רק ע"י מעשים שנראו כרע ע"י מעשה בנות לוט וע"י מעשה דיהודה ותמר בדרך מגונה, וכן הברכות שקיבל יעקב ה"י בדרך מרמה והכל ה"י בזה הדרך לפי הנ"ל בכדי שיכופו את הרע ולא עוד שיהפכנו לטוב, דזוהו ענין של משיח לעקור הרע נמי ע"י שיהפכנו לטוב, ויצא ג"כ מהרע טוב ובזה כל הבריאה משמשת לכבוד השי"ת, ויצא כבודו מכל מעשיו.

(עו) **איברא** דענין לש"ש כשמשתמש ביצה"ר זהו ענין סכנה שהרי זה צריך להיות כולו לש"ש ולא לשם פניות שלו כלל, ושלא יטעו בזה, וכמו שאמרו ז"ל ב"ב ט"ז, א"ר לוי שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו וכו' ומ"מ נענשה פנינה כ"כ עד שאבדה בני, והיינו דה"י שם ג"כ להנאתם ולכן נענשו, וגבי פנינה כתיב וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעימה, ופירש"י בעבור הרעימה, שתתרעם על שהיא עקרה ותתפלל עכ"ל, וזוהו לש"ש אבל בהיותה לה צרה א"כ ג"כ ה"י שם שמץ וניצוץ של להכעיס צרתה, ולכן נענשה ע"י, אבל אם עושים כן בזה רק לש"ש וכמו דוד המלך ע"ה ומשיח צדקנו, זהו דרך גבוהה לבטל הרע ולהפכו עצם הרע לטוב, דע"י בטל שמהפך הכל לטובה בטל כל הרע, ולעת"ל יבטל כל הרע לגמרי ולא רק שיכופו אותו ע"י התגברות אבל עדיין יהי הרע מחוץ ממנו, מחוץ של האדם, וכמו שהי' המצב של אדם הראשון קודם החטא, שהי' שם נחש המסית, אבל זה ה"י חוצה לו מהאדם ולא בתוכו, וכל מדות הרעות שנבראו בעולם נבראו לשם כך שיעבדו את ה' ג"כ בהם, וכגון גאווה שזוהו תועבת ה' כל גבה לב, ומ"מ צריך לזה להשתמש בזה לטובה והיינו דכתיב ויגבה לבו בדרכי ה', וצריך להיות בגאווה וגדולה שאני יהודי וכמו שמברכים שלא עשני גוי, ומי שמכוון בזה

ורק כנ"ל דלענין לתקן אז רק מי שיש בו כח ושורש הרע יכול לתקנו, והיינו דיש שני אופנים של תיקון הרע א' ע"י כפיית הרע וזהו ע"י התגברות על הרע שבתוך האדם דע"י משברין ומבטלים אותו, ב' יש עוד דרך להשתמש עם הרע לטובה, וזהו דרך יחידי סגולה וג"כ לכל אחד אם יודע בנפשו שמכוון באמת לש"ש, וכגון שמשתמש בכעס ובקנאת ה' כנגד אויבי ה' והמחללים התורה ובמדת הגאווה כענין ויגבה לבו בדרכי ה' ובמדת אכילה ושת"י של מטעמים לש"ש, דבזה הוא הופך עצם הרע לטוב, ושניהם מונחים בקרא ולעבדו בכל לבבכם וכמו שאמרו ז"ל בשני יצרך ביצר הטוב וביצר הרע, והיינו א' שמתגבר על הרע ותאותיו ואינו עושה מה שיצרו תוקפו, ב' שמשתמש עם המדות הרעות לטובה, וכמו בדוד המלך שהי' אדמוני היינו סימן לשופך דם, ומ"מ בעינים יפות היינו ע"פ סנהדרין, והיינו שהפך עצם הרע לטובה לש"ש, ולכן יצא הך תיקון דוקא ע"י רות שבאה ממואב, שהם השתמשו במדת הרע לש"ש שזינו עם אביהם במה שיש בו תוקף כח הרע אבל עשו זה לש"ש, וממנה יצא דוד שהשתמש עם כח האדמוני שלו לש"ש, וע"י בטל עצם הרע שהפכו לטוב, ומשיח שיתקן כל הרע שבעולם צריך שיהי' בו משורש של סדום נמי, ואז יוכל להפכו לטוב ע"י ההשתמשות בהרע לטוב, ויהי' ביטול הרע בעצמותו, ואפשר דלכן השתמש יעקב אבינו בדרך מרמה תמיד עם עשו ועם לבן שהם היו כח המרמה בטומאה, ויעקב ה"י זה בקדושה וע"י הפך עצם הרע לטוב, ואפשר שרק יעקב אבינו שהי' איש תם בעצם הוא יכול להשתמש בדרך רמי' ממש, ומ"מ יצא משם תמימותו שהכל ה"י לש"ש, ולכן יש ענין שגדולה עבירה לשמה, ומהו היא גדולתה, מפני שמהפך עצם הרע ומבטלו ע"י וזה ענין של יעל ואסתר שהשתמשו עם הרע לטובה, מלבד מה שצריך התגברות גדולה לכפות יצרו בזה העבירה, שזוהו נמי גדולה היא, אבל זהו ענין מסוכן

קום שיושב
עד שזינו
הי' אפשר
שם המדות
את עצמו
ר המלכות
זאת כל
מם קרנינו
קצת.

למה בא
כדי לתקן
ו עד ימות
קנו אח"כ,
ע שבעולם
וכל לתקנו
יי בגלותם
שבעולם,
ניהם, והם
כנגד הרע
זלים אותו,
מזה, ואין
דביש בו
ותר גדול,
יתירא ע"י
בזה אם
בה עדיף,
דיף היינו
יירה וגבר
י תשובה
ודאי בזה
ר ר' אבהו
שלא הי'
ו לעבירה,
ם יש להן
במחשבה,
ובר מיהת
קת שנוי
דברי ר"י